

30 stycznia 1928 r.

A 454 4/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 6486.

Kl. 33 d 6.

Josefine Till ur. Uriel i Konrad Till
(Neutitschein, Czechosłowacja).

Wiszący worek do spania w czasie podróży koleją, okrętem lub samolotem.

Zgłoszono 2 listopada 1925 r.

Udzielono 7 grudnia 1926 r.

Celem niniejszego wynalazku jest worek wiszący do spania w czasie podróży i jest wykonany w ten sposób, że jego górna część zachowuje swój (zgóry określony) kształt stożkowaty także wtedy, gdy jest obciążona przez siedzącego w worku podróżnego, wskutek czego obciążenie worka rozkłada się równomiernie na całym jego obwodzie, a równocześnie podróżny może trzymać głowę w wygodnej pozycji. Ręce podróżnego są podparte zapomocą wygodnych ramiączek przymocowanych do worka, a nie tak jak dotychczas w znanych workach, które do podparcia ramion miały tylko wąskie pętle lub otwory. Siedzenie służy zarazem jako torba, do której można wsunąć cały worek.

Na rysunkach przedstawiony jest przy-

kład wykonania worka do spania. Fig. 1 przedstawia worek do spania w perspektywie, a fig. 2 pewien jego szczegół; fig. 3 przedstawia worek częściowo złożony.

Worek do spania składa się z płachty namiotowej 1, której dolna krawędź jest przyszyta do podwójnego dna 3, tworzącego torbę 2. Przednia krawędź siedzenia 3 nie jest zeszyta z płótnem 1 tak, że z tej strony jest wejście 4 do worka i z tej strony jest torba otwarta. Podwójne siedzenie 3 najlepiej jest stępnować prostym szwem 5. Dolna część podwójnego siedzenia jest dłuższa dzięki czemu otrzymuje się klapę 6.

Górny koniec płachty namiotowej jest zawinięty, i posiada otwory 7, 8, 9. W zawinięciu 10 znajduje się sznur 11, zapomo-

cają którego zawieszają się worek i reguluje szerokość jego górnego końca.

Do zawieszania worka nadaje się dobrze tarcza 14 połączona zapomocą sznura 12 z pierścieniem 13. Tarcza 14 zaopatrzona jest w pośrodku w większy otwór 15 i cztery mniejsze otwory 16, 17, 18, 19. Sznur 11 wprowadza się przez jeden koniec zawinięcia 10, następnie wyciąga się go przez otwór 7, a przeprowadziwszy go przez otwór 15 i 16 wprowadza go się znowu do zawinięcia 10. Zabieg ten powtarza się przy każdym otworze 7, 8, 9, aż koniec sznura wyjdzie z otworu 19 tarczy 14, poczem koniec zawiązuje się na węzeł z drugim końcem zwisającym z zawinięcia 10. W ten sposób osiąga się równomierny rozkład obciążenia worka na całym jego obwodzie.

Wpobliżu krawędzi worka znajdują się na odpowiedniej wysokości otwory 20, 21 dla ramion, zasłonięte z zewnątrz częściami 22, 23, które są przyszyte do worka z trzech stron, z przodu zaś łata nie jest przyszyta. Łaty te służą do podtrzymywania ramion. Wewnątrz worka można przyszyć kieszenie 24.

Przy użyciu worka zawieszają się go gdziekolwiek w ten sposób, żeby dolna część jego siedzenia zaledwie dotykała ławki. Podróżny siada w worku, wkłada ręce do otworów 20, 21 i opiera je wygodnie na łatach 22, 23. Górną część worka można zamknąć na guzy 25.

Worek taki jest bardzo wygodny dla podróżnego, zwłaszcza w nocy, bo chroni go od przeciągu, od sadzy i zasłania światło lampy.

W siedzenie 3 można włożyć poduszkę.

Przy wkładaniu worka odwraca się torbę 3 w ten sposób, że naprzeciw jej otworu 2 znajduje się szew 5. Część worka wystająca z torby (fig. 3) składa się i wsuwa do jej wnętrza, poczem zamyka się torbę zapomocą klapy 6.

Opisany worek zabezpiecza podróżującego także od morskiej choroby w czasie podróży statkiem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wieszający worek do spania w czasie podróży koleją, okrętem, lub samolotem, znamienny tem, że rozwarcie górnego obrzeża worka może być regulowane.

2. Wieszający worek według zastrz. 1, znamienny tem, że siedzenie jest wykonane w kształcie podwójnego dna (3) worka, tak że służy jednocześnie jako torba, do której można wsunąć cały worek.

3. Wieszający worek do spania według zastrz. 1—2, znamienny tem, że wewnętrzna strona podwójnego dna jest przedłużona i tworzy klapę (6) do zamykania torby.

4. Wieszający worek do spania według zastrz. 1, znamienny tem, że otwory (20, 21) dla rąk są zasłonięte od zewnątrz częściami (22, 23), które służą do podparcia rąk wysuniętych przez otwory.

5. Wieszający worek do spania według zastrz. 1, znamienny tem, że górny brzeg worka jest zawinięty i zaopatrzony w otwory dzielące go na kilka części, a nad tym zawinięciem znajduje się tarcza (14) z otworem (15) w środku i z tyłoma otworami (16, 17, 18, 19) wzdłuż obwodu, ile otworów jest w zawinięciu, tak że sznur (11), na którym worek wisi, i który rozkłada obciążenie worka, równocześnie na cały jego obwód, wciąga się do wnętrza jednej części zawinięcia, wyprowadza przez otwór nazewną i dopiero po przeprowadzeniu go przez otwory tarczy (14) wprowadza się do następnej części zawinięcia.

Josefine Till ur. Uriel.

Konrad Till.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

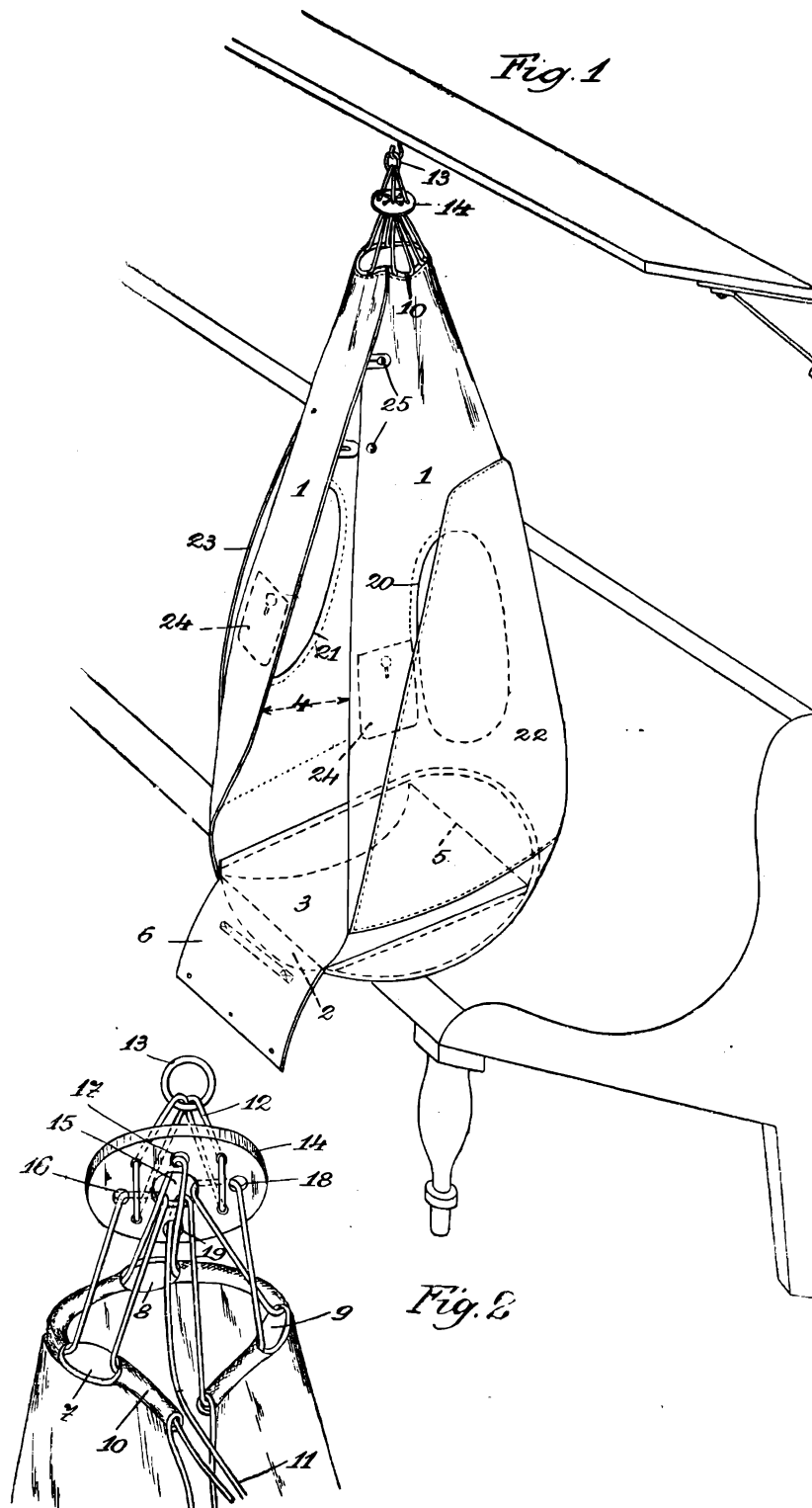

Fig. 3

